

SONY COMPUTER ENTERTAINMENT EUROPE/KOMISIJA
PIRMĀS INSTANCES TIESAS RĪKOJUMS

(trešā palāta)
2005. gada 18. martā *

Lieta T-243/01 DEP

Sony Computer Entertainment Europe Ltd, Londona (Apvienotā Karaliste), ko pārstāv P. de Bērs [*P. De Baere*], advokāts, kas norādīja adresi Luksemburgā,

prasītāja,

pret

Eiropas Kopienu Komisiju, ko pārstāv R. Veinraits [*M. R. Wainwright*], pārstāvis, kas norādīja adresi Luksemburgā,

atbildētāja,

par lūgumu noteikt tiesāšanās izdevumus pēc Pirmās instances tiesas 2003. gada 30. septembra sprieduma lietā T-243/01 *Sony Computer Entertainment Europe* Komisija, *Recueil*, II-4189. lpp.

* Tiesvedības valoda — angļu.

EIROPAS KOPIENU
PIRMĀS INSTANCES TIESA (trešā palāta)

šādā sastāvā: priekšsēdētājs M. Jēgers [*M. Jaeger*], tiesneši J. Azizi [*J. Azizi*] un E. Kremona [*E. Cremona*],

sekretārs H. Jungs [*H. Jung*],

izdod šo rīkojumu.

Rīkojums

Fakti un process

- ¹ Ar 2003. gada 30. septembra spriedumu lietā T-243/01 *Sony Computer Entertainment/Komisija, Recueil*, II-4189. lpp. (turpmāk tekstā — “pamata prāvas spriedums”), Pirmās instances tiesa atcēla Komisijas 2001. gada 10. jūlija Regulu (EK) Nr. 1400/2001 par atsevišķu preču klasifikāciju kombinētajā nomenklatūrā (OV L 189, 5. lpp.; labojums publicēts OV 2001, L 191, 49. lpp.), ciktāl tās pielikumā ietvertās tabulas 1. kolonnā minētā konsole bija klasificēta ar KN 9504 10 00 kodu un tai pievienotais *CD-ROM* ar KN 8524 39 90 kodu, un piesprieda Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

- 2 Ar 2004. gada 10. marta vēstuli prasītāja informēja atbildētāju, ka kopējā atlīdzināmo tiesāšanās izdevumu summa, ieskaitot advokāta honorārus un citas izmaksas, bija EUR 157 862,50.

- 3 2004. gada 24. marta vēstulē atbildētāja informēja prasītāju, ka minētā summa bija daudz lielāka nekā to varēja pamatot. Atbildētāja piedāvāja samaksāt EUR 51 000 (EUR 50 000 honorāriem un EUR 1000 izmaksām).

- 4 Ar 2004. gada 30. marta vēstuli prasītāja atbildētājam iebilda, ka piedāvātā summa nebija pieņemama.

- 5 Atbildētāja atbildēja ar 2004. gada 16. aprīļa vēstuli, palikdama pie viedokļa, ko tā bija izteikusi 2004. gada 24. marta vēstulē.

- 6 Ar prasības pieteikumu, kas Pirmās instances tiesas kancelejā iesniegts 2004. gada 5. maijā, prasītāja atbilstoši Pirmās instances tiesas Reglamenta 92. panta 1. punktam iesniedza pieteikumu par tiesāšanās izdevumu noteikšanu.

Lietas dalībnieku prasījumi

- 7 Prasītāja prasa Pirmās instances tiesai noteikt tiesāšanās izdevumus, kas jāatlīdzina Komisijai, EUR 157 862,50 apmērā.

- 8 Komisija prasa Pirmās instances tiesai noteikt atlīdzināmos tiesāšanās izdevumus EUR 51 000 apmērā.

Juridiskais pamatojums

Lietas dalībnieku argumenti

- 9 2004. gada 10. marta vēstulē, uz kuru prasītāja atsauca savā pieteikumā par tiesāšanās izdevumu noteikšanu, tā piedāvāja šādu tiesāšanās izdevumu sadalījumu:
- advokāta honorāri — izdevumi, kas atbilst 600,5 darba stundām, no kurām 276,5 stundas bija advokātu darbs ar samaksu EUR 325 stundā, 312 stundas advokātu darbs ar samaksu EUR 200 stundā un 12 stundas advokāta darbs ar samaksu EUR 175 stundā;
 - ceļa izdevumi EUR 650;
 - uzturēšanās izdevumi (4 personām) EUR 600,
 - demonstrācija ārpus telpām (aprīkojums un palīdzība) EUR 1500;

— fotokopijas un ekspress kurjera pakalpojumi EUR 750.

- 10 Prasītāja uzsver lietas nozīmīgumu no Kopienas tiesību viedokļa. Pamata prāvas spriedumā Pirmās instances tiesa pirmo reizi atzina par pieņemamu prasību par tarifu klasifikācijas regulas atcelšanu. Spriedumā tādējādi ir norādīti nosacījumi, pie kuriem privātpersonas var apstrīdēt līdzīgas regulas, un veido precedentu, kuram jāseko nākotnē. Turklāt šis spriedums ļauj labāk saprast vispārīgos Kombinētās Nomenklatūras (KN) interpretācijas noteikumus, kas noteikti Padomes 1987. gada 23. jūlija Regulā (EEK) Nr. 2658/87 par tarifu un statistikas nomenklatūru un kopējo muitas tarifu (OV 1987, L 256, 1. lpp.), it īpaši 3. b) vispārīgo noteikumu. Prasītāja turklāt uzsver, ka tā ir arī pirmā reize, kad Pirmās instances tiesa ir interpretējusi KN XVI iedaļas 1. p) piezīmi 84. un 85. nodaļai.
- 11 Saskaņā ar prasītājas teikto, pamata tiesvedībā radās grūtības sarežģītās un ierobežotās judikatūras dēļ par privātpersonu tiesībām celt prasību, lai apstrīdētu regulas spēkā esamību. Turklāt papildu grūtības tiesvedībā sagādāja judikatūras trūkums vai ierobežotība attiecībā uz apstrīdēto KN kodu interpretāciju, kā arī vispārīgajiem KN interpretācijas noteikumiem. Visbeidzot, jautājumi, ko Pirmās instances tiesa uzdeva prasītājai attiecībā uz intelektuālā īpašuma tiesībām, bija sarežģīti un prasīja papildu analīzi par starptautisko preču zīmju piešķirto tiesību izsmelšanu.
- 12 Prasītāja arī apgalvo, ka pamata tiesvedības darba apjoms attaisnoja prasītās izmaksas. Pirmkārt, ņemot vērā, ka iepriekšējā judikatūra liecināja, ka bija neiespējami apstrīdēt tarifu klasifikācijas regulējumu, bija jānosaka, ar ko šī lieta atšķirās no iepriekšējām lietām, kurās personu prasības atcelt tarifu klasifikācijas regulas bija atzītas par nepieņemamām. Otrkārt, tā kā judikatūra attiecībā uz apstrīdētajiem KN kodiem un 3. b) vispārīgo noteikumu bija ierobežota, tie bija jāinterpretē un bija jāizpēta apstrīdēto KN kodu vēsture un attīstība. Turklāt prasītāja apgalvo, ka tai bija jāvelk paralēles ar citu jurisdikciju judikatūru,

atsaucoties uz KN koda 9504 interpretāciju, ko veica Pasaules Muitas organizācijas (PMO) Harmonizētās sistēmas komiteja. Treškārt, tā uzsver, ka jautājumi, ko tai uzdeva Pirmās instances tiesa par konsoles logo *PlayStation*[®]2 un tā aizsardzību intelektuālā īpašuma tiesībās, radīja nepieciešamību pēc papildu izpētes.

- 13 Attiecībā uz pārējām šīs tiesvedības izmaksām prasītāja norāda, ka tās galvenokārt radās saistībā ar eksperta nolīgšanu, lai demonstrētu konsoli *PlayStation*[®]2 tiesas sēdē.
- 14 Visbeidzot prasītāja norāda, ka pamata tiesvedībā bija iesaistītas ļoti lielas finansiālas intereses. Atbilstoši tās teiktajam, apstrīdētās regulas pieņemšanas dēļ spēku zaudēja valsts muitas iestāžu prasītājam izsniegtā saistošo muitas tarifu izziņa. Finansiālās sekas, ko prasītāja cieta šī pasākuma dēļ, pēc tās domām, var tikt novērtētas vairāk nekā 50 miljonu EUR apmērā.
- 15 Atbildētāja, pirmkārt, apgalvo, ka prasītāja pārvērtē pamata tiesvedības nozīmību, jo pamata prāvas spriedums attiecas tikai uz konkrēto lietu un tam nav vispārīga nozīme. Pirmās instances tiesa faktiski bija noraidījusi prasītājas pirmo argumentu par neiespējamību klasificēt tādu automātisku datu apstrādes ierīci kā *PlayStation*[®]2 ar KN kodu 9504. Tā atzina tikai to, ka Komisija bija pieļāvusi tiesību kļūdu, uz 3. b) vispārīgā noteikuma pamata konsoles *PlayStation*[®]2 klasificējot, balstoties uz funkciju, kas to raksturo.

- 16 Par lietas sarežģītību atbildētāja atzīmē, ka, kaut arī lieta izraisīja vairākus interesantus jautājumus par privāttiesiskas juridiskās personas tiesībām apstrīdēt regulas likumību un KN interpretāciju, šie interpretācijas jautājumi pēc būtības neatšķiras no tiem, kas izvirzīti citās Pirmās instances tiesā ierosinātajās lietās.
- 17 Atbildētāja uzskata, ka darba apjoms, ko radīja šī tiesvedība, neattaisno honorāra maksājumu, kas atbilst 600 advokāta darba stundām. Novērtējums 200 stundu apmērā būtu reālāks.
- 18 Atbildētāja atzīmē, ka tā nevar novērtēt prasītājas aplēses par tās finansiālajām interesēm šīs lietas iznākumā.
- 19 Visbeidzot atbildētāja apstrīd prasītājas izklāstīto izmaksu apjomu. Tā uzskata, ka minētā summa ir pārspilēta, it sevišķi tāpēc, ka Pirmās instances tiesa nolēma "pagaidām" neapmierināt prasītājas lūgumu par konsoles *PlayStation*[®]2 tehnisku demonstrēšanu tiesas sēdē. Tādējādi šāda demonstrēšana nav notikusi.
- 20 Atbildētāja secina, ka EUR 50 000 maksājums advokātu honorāriem un EUR 1000 pārējām izmaksām ir visādā ziņā pieņemami.

Pirmās instances tiesas vērtējums

Vispārīgi

- 21 Saskaņā ar Pirmās instances tiesas Reglamenta 91. panta b) apakšpunktu par atlīdzināmiem izdevumiem uzskata “nepieciešamos izdevumus, kas lietas dalībniekiem radušies lietas vešanas sakarā, jo īpaši ceļa un uzturēšanās izdevumus, kā arī atlīdzību pārstāvjiem, padomdevējiem vai advokātiem.” No šīs normas izriet, ka atlīdzināmie izdevumi ir tikai tie izdevumi, kas radušies saistībā ar procesu Pirmās instances tiesā un kas ir bijuši nepieciešami šajā sakarā (Pirmās instances tiesas 2002. gada 24. janvāra rīkojums lietā T-38/95 DEP *Groupe Originy/Komisija, Recueil*, II-217. lpp., 28. punkts, un 2003. gada 6. marta rīkojums apvienotajās lietās T-226/00 DEP un T-227/00 DEP *Nan Ya Plastics/Padome, Recueil*, II-685. lpp., 33. punkts).
- 22 No pastāvīgās judikatūras izriet, ka, tā kā nepastāv Kopienų tiesību norma, kas noteiktu honorāru apmērus, Pirmās instances tiesai ir brīvi jāizvērtē lietas fakti, ņemot vērā prāvas priekšmetu un raksturu, tās nozīmīgumu no Kopienų tiesību viedokļa, kā arī lietas grūtības, pārstāvju un padomdevēju iespējamo darba apjomu procesā un lietas dalībnieku finansiālās intereses prāvā (Pirmās instances tiesas 1995. gada 8. marta rīkojums lietā T-2/93 DEP *Air France/Komisija, Recueil*, II-533. lpp., 16. punkts; 2001. gada 19. septembra rīkojums lietā T-64/99 DEP *UK Coal/Komisija, Recueil*, II-2547. lpp., 27. punkts, un 2004. gada 7. decembra rīkojums lietā T-251/00 DEP *Lagardère un Canal+/Komisija, Krājums*, II-0000. lpp., 23. punkts). Šajā sakarā Kopienų tiesas spēja novērtēt izdarītā darba vērtību ir atkarīga no tai iesniegtās informācijas precizitātes (Pirmās instances tiesas 1996. gada 8. novembra rīkojums lietā T-120/89 DEP, *Stahlwerke Peine-Salzgitter/Komisija, Recueil*, II-1547. lpp., 31. punkts, un 2000. gada 15. marta rīkojums lietā T-337/94 DEP, *Enso-Gutzeit/Komisija, Recueil*, II-479. lpp., 16. punkts).
- 23 Tāpat pastāvīgajā judikatūrā ir noteikts, ka Kopienų tiesa nav tiesīga noteikt honorārus, kādus lietas dalībniekiem jāmaksā advokātiem, bet tā var noteikt summu, kāda jāatlīdzina lietas dalībniekam, kam ir piespriests atlīdzināt tiesāšanās

izdevumus. Lemjot pieteikumu par tiesāšanās izdevumu noteikšanu, Pirmās instances tiesai nav jāņem vērā ne valsts noteiktās advokātu honorāru taksas, ne arī iespējama vienošanās, kas šajā sakarā noslēgta starp ieinteresēto lietas dalībnieku un tās pārstāvjiem vai padomdevējiem (iepriekš 22. punktā minētie rīkojumi *Stahlwerke Peine-Salzgitter*/Komisija, 27. punkts, un *UK Coal*/Komisija, 26. punkts).

Piemērošana šajā lietā

- 24 Atlīdzināmo tiesāšanās izdevumu summa šajā lietā ir jānosaka saskaņā ar minētajiem kritērijiem.
- 25 Attiecībā, pirmkārt, uz prāvas priekšmetu un raksturu un tās nozīmīgumu no Kopienu tiesību viedokļa, jānorāda, ka Pirmās instances tiesa pamata prāvas spriedumā ir pirmo reizi atzinusi par pieņemamu prasību par tarifu klasifikācijas regulas atcelšanu, pamatojoties uz EKL 230. panta ceturto daļu. Tādējādi šajā spriedumā ir pirmo reizi noteikti vispārīgi nosacījumi tam, kad privātpersonas var apstrīdēt Komisijas regulas par preču klasifikāciju KN. Šajā sakarā arī ir jāņem vērā, ka pieņemamība šajā lietā bija atkarīga no ļoti īpašiem apstākļiem, kas konstatēti pamatojoties uz visiem prasītājas iesniegtajiem pierādījumiem un dažāda rakstura norādēm.
- 26 Turklāt no sprieduma izriet, ka, lai pieņemtu lēmumu pamata tiesvedībā, Pirmās instances tiesai bija pirmo reizi jāizlemj jautājums par “spēļu konsoles” klasifikāciju KN, kas atrisināja ļoti sarežģītas un vispārnozīmīgas interpretācijas problēmas, it īpaši attiecībā uz atsevišķu vispārīgo noteikumu, pozīciju un apakšpozīciju, kā arī KN nodaļu un iedaļu piezīmju interpretāciju.

- 27 Otrkārt, attiecībā uz iespējamo advokātu darba apjomu pirmstiesas procedūrā vispirms ir jāatzīst, ka jautājums par prasības pieņemamību šajā lietā prasīja papildu darbu. Lai parādītu, ka apstrīdētā regula to skar tieši un individuāli, prasītājam ļoti detalizēti bija jāpierāda situācijas īpašais raksturs, izmantojot virkni skaidru un izstrādātu argumentu. Turklāt šajā sakarā prasītājam bija jāveic papildu izpēte, lai varētu atbildēt uz Pirmās instances tiesas jautājumiem par konsoles *PlayStation*² būtiskām atšķirībām no citām spēļu konsolēm.
- 28 Jautājums par pieņemamību tādējādi principā varēja radīt neierasti apjomīgu advokāta darbu. Turpretim, runājot konkrētāk par nepieciešamās informācijas iegūvi attiecībā uz intelektuālā īpašuma tiesībām, jāatzīst, ka prasītāja pieder pie tās pašas sabiedrību grupas, pie kuras pieder ražotājs un attiecīgās preces intelektuālā īpašuma tiesību īpašnieks. Minētās informācijas iegūšana tādējādi varētu pamatot tikai nelielu prasītājas advokātu darbu.
- 29 Attiecībā uz lietas būtību jāņem vērā, ka liela daļa prasītājas izvirzīto argumentu tika atzīti par nepamatotiem.
- 30 Treškārt, attiecībā uz prasītājas finansiālajām interesēm lietas iznākumā, Pirmās instances tiesa nevar pārbaudīt prasītājas aprēķināto naudas summu, jo tā šajā sakarā nav saņēmusi precīzu informāciju. Tomēr jāatzīst, ka konsole *PlayStation*² ir prece, kas Kopienā tiek pārdota lielos apjomos.
- 31 Tāpat prasītāja Pirmās instances tiesai nav sniegusi detalizētu informāciju par attiecīgo advokātu darba stundu sadalījumu ar norādi uz dažādiem uzdevumiem, kas izpildīti Pirmās instances tiesas procesa sakarā. No pirmās tabulas, kas pievienota prasītājas 2004. gada 10. marta rēķinam un pievienota prasības pieteikuma

pielikumā A.1 (16. un 17. lpp.), izriet tikai katra nolīgtā advokāta dažādu darbību uzskaitījums, norādot kopējo apgalvoto advokāta nostrādāto stundu skaitu. Prasības pieteikums neietver nekādu šo kopējo stundu skaita detalizētu sadalījumu, kas attiektos uz katru no dažādajām advokāta darbībām un ļautu Pirmās instances tiesai pārbaudīt šī aprēķina pareizību. Katrā ziņā advokāta darbu, kas saistīts ar iespējamo konsoles *PlayStation*°2 demonstrācijas gatavošanu, nevar uzskatīt par nepieciešamu prāvas atrisināšanai (šajā sakarā skat. turpmāk 33. punktu).

32 Šādos apstākļos un ņemot vērā visu iepriekš minēto, stundu skaitu, kas ietilpst atlīdzināmajos tiesāšanās izdevumos, šķiet atbilstoši noteikt 250 stundu apmērā.

33 Attiecībā uz citām izmaksām, kuras prasītāja saista ar prāvu, tā prasa EUR 1500 par konsoles *PlayStation*°2 darbības demonstrēšanu ārpus telpām. Vispirms jāatgādina, ka tieši prasītāja, bez Pirmās instances tiesas aicinājuma, tai ierosināja veikt šādu demonstrāciju tiesas sēdē. Pirmās instances tiesas sekretārs savā 2003. gada 3. februāra vēstulē informēja prasītāju par palātas lēmumu "pagaidām" noraidīt tās lūgumu, taču norādīja, ka šāda demonstrēšana, ja nepieciešams, var tikt atļauta tiesas sēdē. Šajā gadījumā demonstrēšana nebija nepieciešama. Tādējādi tā netika veikta. Šādos apstākļos minētās demonstrācijas dēļ radušās apgalvotās izmaksas nevar uzskatīt par nepieciešamām lietas vešanai.

34 Citi tiesāšanās izdevumi, fotokopiju un kurjera izdevumi, kā arī ceļa un uzturēšanās izdevumi četrām personām, kas saistīti ar pamata tiesvedību Pirmās instances tiesā, ir jāietver atlīdzināmajos tiesāšanās izdevumos tiktāl, ciktāl tie ir bijuši nepieciešami. Taču, trūkstot detalizētai informācijai par to, kā ceļa un uzturēšanās izdevumi EUR 1250 apmērā un fotokopiju izdevumi EUR 750 apmērā tika piešķirti un sadalīti, šajā sakarā atlīdzināmie tiesāšanās izdevumi jānosaka EUR 1000 apmērā.

- 35 Ņemot vērā visus iepriekš minētos apsvērumus, nosakot atlīdzināmo tiesāšanās izdevumu summu EUR 66 175 apmērā, tiks taisnīgi novērtēti visi prasītājam pamata tiesvedībā atlīdzināmie tiesāšanās izdevumi.
- 36 Tā kā minētās summas aprēķinā ir iekļauti visi lietas apstākļi līdz šai dienai, nav atsevišķi jālemj par tiesāšanās izdevumiem, kas lietas dalībniekiem radušies šajā procesā par tiesāšanās izdevumu noteikšanu (šajā sakarā skat. Pirmās instances tiesas 2002. gada 10. janvāra rīkojumu lietā T-80/97 DEP *Starway/Padome, Recueil*, II-1. lpp., 39. punkts).

Ar šādu pamatojumu

PIRMĀS INSTANCES TIESA
(trešā palāta)

izdod rīkojumu:

Kopējā tiesāšanās izdevumu summa, kas Komisijai jāatlīdzina prasītājam, ir EUR 66 175.

Luksemburgā 2005. gada 18. martā.

Sekretārs

Priekšsēdētājs

H. Jung

M. Jaeger